

om ikke at løse Spørgsmaalet om de 65-aarige Tjenestemænd administrativt. — Paa Kronepolitikken Omraade var de Konservative rede til at samvirke med Ministeriet paa det Grundlag, som de Gang paa Gang havde givet Udtryk for. Man vilde heller ikke afvise en Drøftelse af Gældsspørgsmaalet, men her maatte der vises stor Varsomhed, og Fremsettelse af uigennemførlige Forslag kunde gøre ubodelig Skade. — Hvad Beskæftigelsesspørgsmaalet angaar, vilde man neppe kunne naa vidt ved Iværksættelse af offentlige Arbejder, og til Gennemførelse af Lovforslagene om Arbejdstid og Overarbejde kunde Ministeriet ikke vente de Konservatives Medvirken. Under Henvisning til den nye Arbejdsløshedslov opfordrede Taleren til Varsomhed med Krav om yderligere Understøttelser. — Afrustningsforslaget vilde de Konservative modarbejde. Derimod afviste de ikke Forhandling om den sociale Lovgivning, men troede ikke, at Tiden var inde til denne Sags Løsning.

Niels Frederiksen, som var de Radikales Ordfører, kunde i det hele give sin Tilslutning til Christmas Møllers Bedømmelse af Valgets Udfald; at det radikale Venstre havde haft Tilbagegang og mistet 2 Mandater kunde ikke undre, da et Parti med denne politiske Indstilling vilde være udsat for Tilbagegang i en Situation, hvor Modsætningerne skærpes til det yderste. Taleren haabede, at Landstinget vilde forstaa Valgets Tale og erkende Regeringens Ret til Førerskabet og til at blive hørt, da Parlamentarismen i Danmark ellers let kunne bringes i Forfald. — Det forestaaende Lovgivningsarbejde vilde paa mange Omraader kræve Revision af tilvante økonomiske Opfattelser. Igangsættelse af Arbejder ved Grundforbedring, Udstykning og Byggeri vilde stille store Krav til økonomiske Ofre, og her maatte de Befolkningsdele, som endnu ikke var ramt økonomisk, yde deres Bidrag. Mere end alt andet var Gældsspørgsmaalet truende for Erhvervslivets Rentabilitet, og Kampen mellem Arbejdsudbytte og Kapitalens Pris vilde blive et af de politiske Fremtidsproblemer, man ikke kom udenom. Det gjaldt da om dels »at placere Købeevnen paa de Steder i Landet, hvor det virkelig har Værdi for Erhvervslivet« — og jo mindre Eksportmulighederne blev, des betydningsfuldere blev det at skabe den bedst mulige Købeevne paa det indenlandske Marked —, dels »at støtte Erhvervslivet imod den Overpris, som Kapitalen i alle dens Afskygninger forlanger af Erhvervslivets Udøvere.«

Paa Retsforbundets Vegne talte *Axel Dam*, som med Hensyn til Partiets Opfattelse af Finansloven gjorde opmærksom paa, at dets Medlemmer betragtede sig som Forvaltere af betroede Midler i Øjemed, som de ikke selv vilkaarligt kunde bestemme ud fra individuel Smag og indivi-